

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS**
28 päivänä toukokuuta 2001 *

Asiassa T-53/01 R,

Poste Italiane SpA, kotipaikka Rooma (Italia), edustajinaan asianajajat G. M. Roberti, P. Mathijsen, A. Perrazzelli, E. Rubini ja A. Sandulli, prosessi-osoite Luxemburgissa,

hakijana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään L. Pignataro ja K. Wiedner, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastapuolena,

jossa hakija vaatii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lykkäämään perustamissopimuksen 86 artiklan mukaisesta menettelystä, joka koskee eräitä Ita-

* Oikeudenkäyntikieli: italia.

liassa tarjottavia uusia postipalveluja, joissa perilletoimitus taataan tiettyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti, 21 päivänä joulukuuta 2000 tehdyn komission päätöksen 2001/176/EY (EYVL 2001, L 63, s. 59) täytäntöönpanoa,

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN
OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI**

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 1 EY 16 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Ottaen huomioon yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen tärkeän aseman unionin yhteisten arvojen joukossa ja niiden merkityksen sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämiseksi yhteisö ja jäsenvaltiot huolehtivat kukin toimivaltansa mukaisesti ja tämän sopimuksen soveltamisalalla siitä, että tällaiset palvelut toimivat sellaisin perustein ja edellytyksin, että ne voivat täyttää tehtävänsä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 73, 86 ja 87 artiklan soveltamista.”

- 2 EY 86 artiklan 1 kohdassa määrätään jäsenvaltioiden velvollisuudesta olla toteuttamatta ja pitämättä voimassa mitään toimenpidettä, joka koskee julkisia yrityksiä taikka yrityksiä, joille jäsenvaltiot myöntävät erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia, ja joka on ristiriidassa EY:n perustamissopimuksen, etenkin sen 12 ja 81—89 artiklan määräysten kanssa.

- 3 Saman artiklan 2 ja 3 kohdassa määrätään seuraavaa:

”2. Yrityksiin, jotka tuottavat yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyviä palveluja, sekä fiskaalisiin monopoleihin sovelletaan tämän sopimuksen määräyksiä ja varsinkin kilpailusääntöjä siltä osin kuin ne eivät oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estä yrityksiä hoitamasta niille uskottuja erityistehtäviä. Kaupan kehitykseen ei saa vaikuttaa tavalla, joka olisi ristiriidassa yhteisön etujen kanssa.

3. Komissio valvoo, että tämän artiklan määräyksiä noudatetaan, ja antaa jos se on tarpeen jäsenvaltioille osoitetut aiheelliset direktiivit tai tekee niille osoitetut aiheelliset päätökset.”

Riita-asiaa edeltäneet tosiseikat

- 4 Poste Italiane SpA (jäljempänä Poste Italiane tai hakija) on yritys, joka on täysin Italian valtion omistuksessa. Se huolehtii Italiassa postin yleispalvelusta yhteisön postipalvelujen sisämarkkinoiden kehittämistä ja palvelun laadun parantamista koskevista yhteisistä säännöistä 15 päivänä joulukuuta 1997 annetun Euroopan

parlamentin ja neuvoston direktiivin 97/67/EY (EYVL 1998, L 15, s. 14) 3 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Tämän artiklan 1 kohdan mukaan yleispalveluun ”sisältyy tietyn laatuisten postipalvelujen pysyvä tarjonta kaikille käyttäjille kohtuullisin hinnoin jäsenvaltioiden koko alueella”.

- 5 Postialaa sekä postipankki- ja telepalveluja koskevan yhtenäislain hyväksymisestä 29.3.1973 annetun Italian tasavallan presidentin asetuksen nro 156 (decreto del presidente della Repubblica italiana 29 marzo 1973, n. 156, recante approvazione del testo unico delle disposizioni legislative in materia postale, dei servizi bancari postali e delle telecomunicazioni (Gazzetta ufficiale della repubblica italiana, jäljempänä GURI, nro 113, 3.5.1973, supplemento ordinario)) 1 §:ssä säädetään, että ”valtion yksinomaiseen alaan kuuluvat tämän asetuksen mukaisissa rajoissa kirjepostin keräily-, kuljetus- ja jakelupalvelut — — ”.
- 6 Asetuksen nro 156 4 §:ssä kuitenkin sallitaan, että asetuksen 1 §:ssä tarkoitettuja palveluja tarjoavat Poste Italiane tai jakelutoimistot, eli kuka tahansa yksityinen toiminnanharjoittaja, joka on saanut toimiluvan viestintäasioista vastaavalta ministeriöltä (jäljempänä jakelutoimistot).
- 7 Italian viranomaiset antoivat 22.7.1999 asetuksen (decreto legislativo) nro 261 (GURI nro 182, 5.8.1999), joka tuli voimaan 6.8.1999 ja jonka tarkoituksena oli saattaa direktiivi 97/67/EY osaksi kansallista oikeusjärjestystä.
- 8 Asetuksen nro 261 4 §:ssä säädetään palveluista, jotka on varattu yleispalvelun tarjoajana toimivalle Poste Italianelle. Siinä säädetään seuraavaa:

”1. Yleispalvelun tarjoajalle voidaan varata, siinä määrin kuin se on tämän palvelun säilyttämisen kannalta tarpeen, sellaisten kotimaisten ja ulkomaisten

kirjelähetysten keräily, lajittelu ja jakelu, pikapostipalvelu mukaan lukien, joiden hinta on vähemmän kuin alimpaan painoluokkaan kuuluvan, käytössä olevan nopeimman vakioluokan kirjelähetyksen normaali hinta kerrottuna viidellä ja paino vähemmän kuin 350 grammaa.

2. 1 kohdassa tarkoitettu varattu alue sisältää postipalvelun jokaisen vaiheen sellaisenaan.

3. Rajat ylittävä posti käsittää ne ulkomaille suunnatut tai ulkomailta saapuvat lähetykset, jotka kuuluvat varattuun alueeseen.

4. Jakeluvaiheen osalta edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin kirjelähetyksiin kuuluvat myös telemaattisen teknologian avulla toteutetut lähetykset.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu varattu alue käsittää hinta- ja painorajoista riippumatta hallinto- ja oikeudenkäyntimenettelyihin liittyvät kirjatut lähetykset; hallintomenettelyillä tarkoitetaan niitä menettelyjä, jotka koskevat julkishallinnon toimintaa ja julkisia tarjouspyyntöjä.”

- 9 Asiakirjoista käy ilmi, että ”sähköisellä hybridipostilla” tarkoitetaan sellaista postia, jossa tiedon keräily, lajittelu ja kuljetus toteutetaan sähköisesti mutta jossa sen perilletoimitus tapahtuu tulostuksen jälkeen fyysisessä muodossa.

Riidanalainen päätös

- 10 Komissio aloitti Italian viranomaisten ja Poste Italianen edustajien kanssa pitämiensä lukuisten kokousten jälkeen 16.5.2000 antamallaan virallisella huomautuksella jäsenyysselvöitteiden noudattamatta jättämistä koskevan menettelyn Italiaa vastaan EY 86 artiklan, luettuna yhdessä EY 82 artiklan kanssa, rikkomisen takia.
- 11 Italian hallitus ja Poste Italiane esittivät komission edustajien kanssa pitämissään kokouksissa kirjalliset huomautuksensa väitteistä, jotka virallisessa huomautuksessa oli esitetty.
- 12 Komissio teki 21.12.2000 päätöksen 2001/176/EY EY 86 artiklan mukaisesta menettelystä, joka koskee eräitä Italiassa tarjottavia uusia postipalveluja, joissa perilletoimitus taataan tietyssä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti (EYVL 2001, L 63, s. 59; jäljempänä riidanalainen päätös). Tämän päätöksen päätösosa kuuluu seuraavasti:

”1 artikla

Italian postialaa koskevalla lainsäädännöllä ja erityisesti 22 päivänä heinäkuuta 1999 annetun asetuksen nro 261 4 §:n 4 momentilla rikotaan EY:n perustamissopimuksen 86 artiklan 1 kohtaa yhdessä 82 artiklan kanssa siltä osin kuin sillä rajoitetaan kilpailua sähköisen hybridipostipalvelun tietyssä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toimitettavan jakeluvaiheen osalta.

Italian on toteutettava tarpeelliset toimenpiteet tämän rikkomuksen lopettamiseksi poistamalla Poste Italiane SpA:lle myönnetty yksinoikeudet sähköisen hybridipostipalvelun tietyssä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toimitettavan jakeluvaiheen osalta.

2 artikla

Italia ei voi tulevaisuudessa myöntää yksinoikeuksia sähköisen hybridipostipalvelun tietyssä päivänä tai tietyssä aikataulun mukaisesti toteutettavaan jakeluvaiheeseen.

3 artikla

Italian on ilmoitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisesta edellä 1 artiklassa mainitun rikkomisen lopettamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Italian tasavallalle.”

- ¹³ Komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä, että Poste Italianelle asetuksen nro 261 4 §:n 4 momentin nojalla myönnetty yksinoikeus käsittää kaiken kirje-lähetysten jakelun telemaattisia välineitä käyttäen riippumatta siitä, tuottavatko ne lisäarvoa perinteiseen jakelupalveluun verrattuna ja tarjoaako Poste Italiane vastaavia lisäarvoa tuovia jakelupalveluja.

- 14 Komissio korostaa myös, että sähköisen hybridipostipalvelun jakeluvaihetta ei varattu 24.6.1987 annetussa ministeriön asetuksessa nro 333 (GURI nro 184, 8.8.1987), 29.5.1988 annetussa ministeriön asetuksessa nro 269 (GURI nro 165, 15.7.1988) eikä 7.8.1990 annetussa ministeriön asetuksessa nro 260 (GURI nro 218, 18.9.1990), jotka muodostavat Poste Italianen harjoittaman sähköisen hybridipostipalvelun oikeudellisen perustan.
- 15 Riidanalaisen päätöksen perustelukappaleissa korostetaan useita tarkasteltaviin palveluihin liittyviä tosiseikkoja:
- yksityiset toiminnanharjoittajat tarjoavat yritysasiakkaille, erityisesti pankeille ja vakuutusyhtiöille, uusia ulkoistettuja postipalveluja, joihin kuuluu sellaisten kirjelähetysten tuotanto, valmistelu, kuljetus ja jakelu, joiden kohdalla jakeluajankohta on erittäin merkittävä tekijä
 - tarjotut sähköisen hybridipostin käsittelyyn liittyvät palvelut nopeuttavat jakeluvaihetta ja parantavat sen luotettavuutta kahden sellaisen keskeisen ominaisuuden ansiosta, jotka erottavat nämä palvelut perinteisestä palvelusta: perilletoimitus taataan sovittuna päivänä tai perilletoimitus taataan sovittun aikataulun mukaisesti
 - yksityisten toiminnanharjoittajien tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti tarjoama jakelupalvelu taataan sopimuksella, ja se tarjotaan Italiassa ainakin aluetasolla
 - näillä kahdella peruspalvelulla on muunnelmia, muun muassa jakelupalvelu tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti asiakkaan ennalta esittämien toivomusten perusteella tai jakelu tiettynä päivänä yhteen tai useam-

paan vaihtoehtoiseen määränpäähän, jos jakelu ensisijaiseen määränpäähän ei ole mahdollista; jakeluun voidaan liittää muita palveluita, kuten lähetysten seurantajärjestelmä, joka kattaa sekä sähköisen vaiheen että fyysisen jakeluvaiheen, sähköinen vahvistus siitä, että lähetys on toimitettu perille määrättyinä päivinä tai määrätyn aikataulun mukaisesti, toimitusvahvistusten sähköinen arkistointi, sähköinen ilmoitus tapauksista, joissa lähetystä ei ole voitu toimittaa perille, vastaanottajan uuden osoitteen selvittäminen mahdollisuuksien mukaan ja yksittäisille asiakkaille laadittujen osoitetiedostojen jatkuva päivittäminen

— yksityiset toiminnanharjoittajat ovat toteuttaneet ulkoistetun sähköisen hybridipostin tarjoamisessa tarvittavan infrastruktuurin suuressa osassa maata (se kattaa noin 40 prosenttia Italian pinta-alasta)

— Poste Italianen jakeluverkko ei takaa perilletoimitusta tietyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti.

¹⁶ Oikeudellista arviointia koskevassa riidanalaisen päätöksen osassa komissio, todettuaan Poste Italianen olevan EY 86 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu julkinen yritys, jolle Italian valtio on myöntänyt yksinoikeuksia asetuksen nro 261 4 §:n nojalla,

— tarkastelee merkityksellisiä palvelumarkkinoita (16—21 perustelukappale) ja merkityksellisiä maantieteellisiä markkinoita (22 perustelukappale)

- toteaa, että Poste Italianella on EY 82 artiklassa tarkoitettu määräävä asema merkittävässä osassa yhteismarkkinoita, koska sillä on oikeudellinen monopoli niillä markkinoilla, jonka asetuksen nro 261 4 §:n nojalla myönnetty yksinoikeus kattaa (23 perustelukappale)

- katsoo, että sellainen valtion toimenpide, jolla varataan lähimarkkinat, jotka ovat kuitenkin aikaisemmin varatuista markkinoista erilliset markkinat, rikkoo EY 86 artiklan 1 kohtaa luettuna yhdessä EY 82 artiklan kanssa, erityisesti silloin, kun tällainen toimenpide saa toiminnanharjoittajan rajoittamaan hiljattain varatun palvelun tarjoamista; tämä pätee Poste Italianeen, joka ei takaa perilletoimitusta tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti ja joka estää pelkällä yksinoikeutensa käytöllään yksityisiä toiminnanharjoittajia täyttämästä tämän palvelun kysyntää (26 perustelukappale)

- toteaa, että määräävän markkina-aseman väärinkäyttö voi vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan (29 perustelukappale)

- katsoo, että kilpailumääräyksiä sovelletaan EY 86 artiklan 2 kohdan nojalla Poste Italianeen, joka on yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun tarjoamisesta vastaava yritys, koska Italian viranomaiset eivät ole osoittaneet, että näiden määräysten soveltaminen haittaa oikeudellisesti tai tosiasiallisesti sille annettujen erityistehtävien hoitamista. Tässä asiassa ei voida väittää, että tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavan jakelun alalla käytävä kilpailu vaarantaisi Poste Italianen talouden tasapainon tai että julkiselta toiminnanharjoittajalta riistettäisiin jotkin sen kannattavista toiminnoista, jos kyseessä oleva palvelu avattaisiin yksityisille toiminnanharjoittajille (30 perustelukappale).

¹⁷ Lopuksi riidanalaisen päätöksen päätelmissä todetaan, että ”Italiaa lukuun ottamatta mikään muu jäsenvaltio ei ole antanut asetuksen [nro 261] 4 §:n

4 momentin kaltaisia säädöksiä, joissa sähköisen hybridipostin jakeluvaihe varataan tähän vaiheeseen kuuluvista tehtävistä riippumatta” (31 perustelukappale).

- 18 Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi Italian viranomaiset antoivat 24.1.2001 yleisohjeen DGRQS/208 (jäljempänä yleisohje 208). Tässä yleisohjeessa täsmennetään, miten asetuksen nro 261 4 §:n 4 momenttia on tulkittava.
- 19 Yleisohjeen 208 3 §:ssä todetaan, että ”sähköisen hybridipostin jakeluvaihe [kuuluu Poste Italianelle] myönnettyyn varattuun alueeseen, samaan tapaan kuin kaikki voimassa olevien paino- ja hintarajojen mukaiset kirjelähetykset”.
- 20 Yleisohjeen 4 §:ssä kuitenkin täsmennetään, että tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettava sähköisten hybridipostilähetysten — joiden kohdalla jakeluaikakohta on merkittävä tekijä — jakelu ei kuulu varattuun alueeseen sikäli kuin tietyt edellytykset täyttyvät. Nämä edellytykset ovat seuraavat: toiminnanharjoittajan, joka aikoo tarjota vähintään yhden alueen laajuista jakelupalvelua, velvollisuus hankkia toimilupa (5 §); toiminnanharjoittajan tulosvelvollisuus: perilletoimitus tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti sekä laskutuksen riippuvuus postin jakamisesta sopimuksen mukaisena määräaikana (6 §); velvollisuus pitää rekisteriä, johon toiminnanharjoittaja merkitsee jokaisen lähetysten ja sitä koskevat olennaiset tiedot (7 §); velvollisuus varmistaa, että tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toimitettavat lähetykset ovat tunnistettavissa (8 §); toiminnanharjoittajan velvollisuus todistaa päivä tai aikataulu ja päivä vastaanottajan allekirjoituksella, joka sisältyy tätä tarkoitusta varten perustettuun rekisteriin, sekä mahdollisuus seurata lähetystä jakeluvaiheessa (9 §) ja velvollisuus säilyttää rekisterit kuuden kuukauden ajan (11 §).
- 21 Yleisohje 208 ei sisällä mitään edellytystä, joka koskisi tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavan sähköisen hybridipostipalvelun hintatasoa.

Asian käsittelyn vaiheet

- 22 Poste Italiane nosti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 6.3.2001 jättämällään kannekirjelmällä EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen.
- 23 Se jätti yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen samana päivänä jättämällään erillisellä asiakirjalla EY 242 artiklan nojalla käsiteltäväksi myös hakemuksen tämän päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi kunnes yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ratkaissut pääasian.
- 24 Recapitalia Consorzio Italiano delle Agenzie di Recapito Licenziatarie del Ministero delle Comunicazioni (jäljempänä Consorzio Recapitalia), edustajinaan asianajajat L. Magrone ja M. Giordano, ja TNT Post Groep NV, edustajinaan asianajajat M. Merola ja C. Tesauro, molempien prosessiosoite Luxemburgissa, pyysivät yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 29.3.2001 ja 30.3.2001 saapuneilla hakemuksilla saada osallistua tämän asian käsittelyyn komission vaatimuksia tukevinä väliintulijoina.
- 25 Väliintulohakemukset on annettu asianosaisille tiedoksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- 26 Komissio esitti kirjalliset huomautuksensa väliitoimihakemuksesta 30.3.2001.
- 27 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamo kehotti 30.3.2001 ja 2.4.2001 päivätyillä kirjeillä kumpaakin väliintulijaksi hakenutta osapuolta saapumaan istuntoon.

- 28 Komissio pyysi 4.4.2001, että eräs välitoimihakemuksen liite (Italian viranomaisille 16.5.2000 osoitettu virallinen huomautus) ja eräs komission esittämien huomautusten liite (neuvoston puheenjohtajan 14.12.2000 komission jäsen Montille lähettämä kirje) käsiteltäisiin Consorzio Recapitaliaan ja TNT Post Groepiin nähden luottamuksellisesti.
- 29 Asianosaisten ja väliintulijoiksi hakeneiden osapuolten selvitykset kuultiin 5.4.2001. Samana päivänä Poste Italiane pyysi, että välitoimihakemukseen ja useisiin sen liitteisiin sisältyneet tietyt tiedot käsiteltäisiin luottamuksellisesti.
- 30 Kuulemistilaisuudessa Poste Italianea ja komissiota pyydettiin ottamaan kantaa Consorzio Recapitalian ja TNT Post Groepin esittämiin väliintulohakemuksiin. Hakija ei vastustanut komission esittämän luottamuksellista käsittelyä koskeneen pyynnön hyväksymistä. Hakija esitti myös asiakirjan ja mainosesitteen, joka koski Poste Italianen tarjoamia palveluja ja jonka välitoimista päättävä tuomioistuin hyväksyi sen myöhäisestä esittämisestä huolimatta, saatuaan komission ja väliintulijoiksi hakeneiden osapuolten tekemät huomautukset.
- 31 Komissio ilmoitti 6.4.2001, ettei se vastusta Poste Italianen esittämää luottamuksellista käsittelyä koskevaa pyyntöä.
- 32 Italian tasavalta nosti 1.3.2001 yhteisöjen tuomioistuimessa riidanalaisen päätöksen kumoamista koskevan kanteen, joka rekisteröitiin numerolla C-102/01. Se ei pyytänyt täytäntöönpanon lykkäämistä.

- 33 Italian tasavalta ilmoitti yhteisöjen tuomioistuimeen 30.3.2001 jättämällään asiakirjalla yhteisöjen tuomioistuimelle, tämän työjärjestyksen 78 artiklan mukaisesti, peruuttavansa kanteensa, minkä komissio sai tiedoksi 20.4.2001.
- 34 Asia C-102/01, Italia vastaan komissio, poistettiin yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 27.4.2001 antamalla määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), joka annettiin asianosaisille tiedoksi 11.5.2001 päivätyllä kirjeellä.
- 35 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamo ilmoitti 15.5.2001 lähettämällään kirjeellä välitoimista päättävän tuomioistuimen pyynnöstä välitoimimenettelyn asianosaisille ja molemmille väliintulijoiksi hakeneille osapuolille, että asia C-102/01 oli poistettu yhteisöjen tuomioistuimen rekisteristä.

Oikeudelliset seikat

- 36 Ennen käsiteltävänä olevan välitoimihakemuksen ratkaisemista on syytä määrittää tarkasti riidanalaisen päätöksen ulottuvuus.
- 37 Tämän osalta voidaan sanoa, että vaikka riidanalaisen päätöksen tietyissä kohdissa, erityisesti 18 perustelukappaleessa, ei nimenomaan viitatakaan pelkkään sähköiseen hybridipostiin, päätöksen päätösoosan 1 artiklan sanamuodosta käy ilmi, että päätöksessä ei aseteta kyseenalaiseksi asetuksen nro 261 4 §:n 4 momentin laillisuutta kokonaisuudessaan vaan ainoastaan siinä määrin kuin tätä säännöstä sovelletaan sähköisen hybridipostin tietyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettaviin jakelupalveluihin.

- 38 Kuulemistilaisuudessa komissio nimenomaisesti vahvisti tämän tulkinnan riidanalaisesta päätöksestä.
- 39 Ottamatta kantaa siihen, onko yleisohje 208 yhteensopiva perustamissopimuksen määräysten kanssa, voidaan sanoa, että myös tämän kansallisen säädöksen sanamuodosta käy ilmi, että Italian viranomaiset ovat ymmärtäneet riidanalaisen päätöksen ulottuvuuden samalla tavalla. Niiden sähköisten hybridipostilähetysten, joiden kohdalla jakeluaajankohta on merkittävä tekijä, tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettava jakeluvaihe avataan nimittäin yleisohjeessa 208 kilpailulle siinä määritettyjen edellytysten mukaisesti.
- 40 Tästä seuraa yhtäältä se, että asetuksen nro 261 4 §:n 4 momentin ei katsota olevan vastoin EY 86 artiklan määräyksiä, luettuna yhdessä EY 82 artiklan kanssa, sikäli kuin sähköisesti välitettävän postin jakelu tapahtuu aivan eri tavalla kuin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettava jakelu.
- 41 Siitä seuraa toisaalta, että riidanalainen päätös koskee ainoastaan sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavaa jakelua, eikä siinä kyseenalaisteta tällaisia piirteitä mahdollisesti sisältävän tavallisen postin jakelua koskevan kansallisen lainsäädännön yhteensopivuutta perustamissopimuksen määräysten kanssa.
- 42 Sekä EY 242 artiklan että Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, EY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, EY (EYVL L 144, s. 21), 4 artiklan nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä, jos se katsoo olosuhteiden sitä edellyttävän, että riidanalaisen säädöksen täytäntöönpanoa on lykättävä.

- 43 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksessa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (*fumus boni juris*). Nämä edellytykset ovat kumulatiivisia, joten täytäntöönpanon lykkäyshakemus on hylättävä heti, kun jokin niistä ei täyty (asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta ja asia T-350/00 R, Free Trade Foods v. komissio, määräys 1.2.2001, Kok. 2001, s. II-493, 32 kohta). Välitoimista päättävä tuomioistuin myös vertailee tarvittaessa esillä olevia intressejä (asia C-445/00 R, Itävalta v. neuvosto, määräys 23.2.2001, 73 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 44 Haetun toimenpiteen on lisäksi oltava väliaikainen siten, ettei sillä oteta ennalta kantaa riidanalaisiin oikeus- tai tosiseikkoihin, eikä tehdä etukäteen tyhjäksi pääasiassa myöhemmin annettavan päätöksen seurauksia (asia C-149/95 P(R), komissio v. Atlantic Container Line ym., määräys 19.7.1995, Kok. 1995, s. I-2165, 22 kohta).
- 45 Lopuksi työjärjestyksen 104 artiklan 3 kohdan mukaan ”hakemus tehdään erillisellä asiakirjalla noudattaen 43 ja 44 artiklan määräyksiä”.

Väliintulohakemukset

- 46 EY:n tuomioistuimen perussäännön 37 artiklan toisen kohdan nojalla, jota sovelletaan perussäännön 46 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, väliintulo-oikeus edellyttää sen osoittamista, että asian ratkaisu vaikuttaa väliintulijan etuihin.

- 47 Mitä tulee väliintulointressiin, Consorzio Recapitalian ja TNT Post Groepin välitoimimennettelyssä komission vaatimusten tueksi esittämät väliintulohakemukset on käsiteltävä erikseen.
- 48 Poste Italiane suhtautui kuulemistilaisuudessa varauksellisesti siihen, että väliintulijoilla voisi olla asiassa riittävä väliintulointressi. Se myös epäili tällaisen väliintulon hyväksymistä, kun otetaan huomioon, että jos komissio olisi päättänyt jättää kiistämättä asetuksen nro 261 4 §:n 4 momentin yhteensopivuuden, Consorzio Recapitalia ja TNT Post Groep eivät olisi voineet riitauttaa kyseessä olevaa päätöstä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.
- 49 Komissio puolestaan ilmoitti, ettei se vastusta väliintulohakemuksia.
- 50 Väliitoimista päättävä tuomioistuin on käsittänyt hakijan kuulemistilaisuudessa esittämän väitteen siten, että kun sellainen asianosainen, joka on tehnyt komissiolle kantelun sen toteamiseksi, että EY 86 artiklaa, luettuna yhdessä EY 82 artiklan kanssa, on rikottu, ei ole oikeutettu kiistämään EY 230 artiklan nojalla sellaisen päätöksen laillisuutta, jossa päätetään olla toteuttamatta EY 86 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua toimea, väliintulohakemuksen tekijöiden ei vastaavasti voida antaa osallistua väliintulijoina sellaisen riita-asian käsittelyyn, joka liittyy EY 86 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevaan menettelyyn. Tätä väitettä ei voida hyväksyä siltä osin kuin yhteisöjen tuomioistuin on katsonut, että etukäteen ei voida sulkea pois sitä mahdollisuutta, että voi olla olemassa poikkeuksellisia tilanteita, joissa yksityisellä oikeussubjektilla tai yhdistyksellä, jonka tarkoituksena on edistää tiettyjen yksityisten oikeussubjektien kollektiivisia etuja, on asiavaltuus ryhtyä oikeudellisiin toimenpiteisiin sen vuoksi, että komissio on kieltäytynyt tekemästä päätöstä EY 86 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisessa valvontatehtävässään (asia C-107/95 P, Bundesverband der Bilanzbuchhalter v. komissio, tuomio 20.2.1997, Kok. 1997, s. I-947, 25 kohta). Tämä väite on sitä paitsi merkityksetön, koska väliintulohakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä on arvioitava ainoastaan niiden edellytysten valossa, joista määrätään yhteisöjen tuomioistuimen perussäännön 37 artiklassa.

- 51 Consorzio Recapitalian tekemän väliintulohakemuksen osalta on syytä palauttaa mieliin, että oikeuskäytännön mukaan etujärjestöt, joiden tarkoituksena on puolustaa jäseniään, hyväksytään väliintulijoiksi asioissa, joissa on kyse niiden jäseniin vaikuttavista periaatteellisista kysymyksistä (yhdistetyt asiat C-151/97 P(I) ja C-157/97 P(I), National Power ja PowerGen, määräys 17.6.1997, Kok. 1997, s. I-3491, 66 kohta; asia C-151/98 P(I), Pharos v. komissio, määräys 28.9.1998, Kok. 1998, s. I-5441, 6 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer v. neuvosto, määräys 22.3.1999, 15 kohta, ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa).
- 52 Riidanalaisessa päätöksessä todetaan, että kilpailun rajoittaminen sähköisen hybridipostipalvelun tietyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavassa jakeluvaiheessa rikkoo EY 86 artiklan 1 kohtaa yhdessä EY 82 artiklan kanssa (31 perustelukappale ja 1 artikla). Siinä todetaan, että Italia ei voi tulevaisuudessa myöntää yksinoikeuksia sähköisen hybridipostipalvelun tietyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavaan jakeluvaiheeseen (2 artikla), joten tämä kyseisen postin jakeluvaihe on avattava kilpailulle. Tämä asia herättää ensi näkemältä periaatekysymyksiä, jotka koskevat EY 86 ja EY 82 artiklan määräysten soveltamisedellytyksiä postipalvelujen alalla ja erityisesti tämän edellä mainittujen säännösten nojalla varattavissa olevan alueen laajuutta.
- 53 Italialainen Consorzio Recapitalia -ryhmittymä koostuu jakelutoimistoista, jotka ovat saaneet luvan tarjota muita kuin varattuja mutta yleispalveluun kuuluvia palveluja ja/tai yleispalvelun ulkopuolisia palveluja. Näillä yrityksillä sanotaan olevan sellaisia infrastruktuureja, joiden avulla ne voivat huolehtia sopimuksella taatusta tietyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavasta jakelupalvelusta.
- 54 Consorzio Recapitalia pyrkii perussääntönsä 4 §:n a kohdan mukaan ”markkinoimaan, yhteensovittamaan, edistämään ja suojelemaan niiden jakelutoimistojen aloitteita, joilla on posti- ja telealan asioista vastaavan ministeriön myöntämä, pikakirjeiden kotiin jakelua koskeva toimilupa”, ja sen toimien tavoitteena on varsinkin ”edistää ja kehittää [jakelu]toimistojen harjoittamaa jakelutoimintaa, mikä tapahtuu myös uusia palveluja järjestämällä”.

- 55 Tämän perussäännön 4 §:n n kohdan mukaan Consorzio Recapitalian tehtävänä on myös puolustaa jäsentensä etuja tuomioistuimissa, sekä oma-aloitteisesti että puolustuksellisesti.
- 56 Consorzio Recapitalia korostaa lisäksi, ilman että Poste Italiane on kiistänyt sitä, että ryhmittymään kuuluvat yritykset ovat niitä samoja yrityksiä, jotka tekivät erään toisen ryhmittymän (Consorzio Riposta) välityksellä komissiolle kantelun siitä, että Italia oli rikkonut EY 82 ja EY 86 artiklaa sikäli kuin Poste Italianelle varattua aluetta oli niiden mukaan laajennettu direktiivin 97/67/EY säännösten vastaisesti.
- 57 Tästä seuraa, että ne Consorzio Recapitalian jäsenyritykset, jotka haluavat tarjota sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavaa jakelupalvelua, voivat osoittaa, että on niiden edun mukaista, että täytäntöönpanon lykkäystä koskeva pyyntö hylätään.
- 58 Koska Consorzio Recapitalian tavoitteena on puolustaa jäsenyritystensä taloudellisia etuja ja koska riidanalainen päätös koskee myös näitä jäsenyrityksiä, välitoimiasian ratkaisu vaikuttaa varmasti Consorzio Recapitalian etuihin. Tätä näkemystä tukee se, että Consorzio Recapitalia saattoi helmikuussa 2001 kansallisen tuomioistuimen käsiteltäväksi kanteen, johon sisältyi välitoimihakemus ja jonka tarkoituksena oli kiistää yleisohjeen 208 laillisuus sillä perusteella, että tässä yleisohjeessa säädetyt sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavan jakelupalvelun varmistamista koskevat edellytykset eivät ole riidanalaisen päätöksen tyydyttävän täytäntöönpanon kannalta riittäviä.
- 59 Toinen väliintulohakemuksen tekijä, TNT Post Groep, joka on Alankomaiden oikeuden mukaan perustettu yhtiö, on rahoitusyhtiö TPG-yhtymässä, joka toimii maailmanlaajuisesti postipalvelujen, pikakuljetusten ja logistiikan alalla. TPG-

ryhmittymällä on lisäksi toimintaa tavallisten kuljetusten ja lentokoneliisauksen alalla. Italiassa TPG-yhtymä harjoittaa kirjepostin jakelutoimintaa, ja se on muun muassa hankkinut välillisesti eri jakelutoimistoja, jotka toimivat eri kunnissa asetuksen nro 156 29 §:n nojalla myönnettyjen toimilupien perusteella (ks. edellä 5 kohta); nämä toimiluvat on nyt korvattu yksittäisten lisenssien ja yleisten lupien järjestelmällä, joilla säännellään yhtäältä muiden kuin varattujen postipalvelujen tarjontaa ja toisaalta yleispalvelun ulkopuolisten palvelujen tarjontaa. TPG-ryhmittymä tarjoaa tytäryritysten välityksellä lisäksi pikakuljetus- ja logistiikkapalveluja.

- 60 TNT Post Groep vetoaa pääasiallisesti kahteen seikkaan, jotka osoittavat, että asian ratkaisu vaikuttaa sen etuihin. Ensinnäkin se vetoaa siihen, että sen olisi asetuksen nro 261 takia mahdotonta harjoittaa kyseessä olevaa jakelutoimintaa, jos riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykättäisiin.
- 61 Toiseksi se vetoaa siihen, että se teki kesäkuussa 1999 komissiolle kantelun, jossa se vaatii toteamaan, että Italian lainsäädäntö rikkoo direktiiviä 97/67/EY sekä EY 86 ja EY 82 artiklan määräyksiä, ja se täydensi kanteluaan Italian viranomaisten annettua asetuksen nro 261.
- 62 Välitomista päättävä tuomioistuin katsoo, että nämä seikat riittävät sen toteamiseen, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämättä jättäminen on TNT Post Groepin edun mukaista.
- 63 Näin ollen Consorzio Recapitalia ja TNT Post Groep voivat osallistua välitomimenettelyyn komission vaatimuksia tukevinä väliintulijoina.

Luottamuksellista käsittelyä koskeva pyyntö

- 64 Komission 4.4.2001 esittämän luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön osalta Poste Italiane ilmoitti kuulemistilaisuudessa, ettei se vastusta tätä pyyntöä.
- 65 Poste Italiane esitti 5.4.2001 luottamuksellista käsittelyä koskevan pyynnön, joka annettiin komissiolle tiedoksi kuulemistilaisuudessa, ja tämä ilmoitti jo seuraavana päivänä, ettei se vastusta pyyntöä.
- 66 Välitoimimenettelyn vaiheessa on syytä myöntää komission ja Poste Italianen esittämissä pyynnöissä tarkoitetuille tiedoille luottamuksellinen käsittely sikäli kuin näiden tietojen voidaan ensi näkemältä katsoa olevan salaisia tai luottamuksellisia yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, mitä kumpikaan asianosainen ei ole kiistänyt.

Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva pyyntö

Komission esittämä oikeudenkäyntiväite

- 67 Komissio korostaa kirjallisissa huomautuksissaan, ettei välitoimihakemus täytä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjä muotovaatimuksia. Se korostaa erityisesti, ettei näitä vaatimuksia täytä Poste Italianen jättämän hakemuksen kaltainen hakemus, joka on täysin samanlainen kuin pääasiasa koskeva kannekirjelmä, vaikka se

muodollisesti onkin esitetty tästä kannekirjelmästä erillisellä asiakirjalla. Komissio katsoo, että koska välitoimihakemukseen sisältyvän pääasian kannekirjelmää koskevan pelkän viittauksen — viittaus ei oikeuskäytännön mukaan täytä välitoimihakemuksen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä (asia C-278/00 R, Kreikka v. komissio, määräys 12.10.2000, Kok. 2000, s. I-8787, 25 ja 26 kohta) — ja välitoimihakemukseen sisältyvän pääasian kannekirjelmän täydellisen toiston — jonka vuoksi hakijan välitoimihakemus on erityisen mitava — välillä ei voida osoittaa olevan mitään eroa, välitoimihakemuksesta ei voida ottaa tutkittavaksi työjärjestyksessä määrättyjen muotovaatimusten noudattamatta jättämisen takia.

- 68 Hakija vastasi kuulemistilaisuudessa, että täytäntöönpanon lykkäyspyyntö esitettiin erillisellä asiakirjalla ja että se sisältää seikat, joiden avulla välitoimista päättävä tuomioistuin voi tehdä päätöksen. Tämä tilanne siis poikkeaa hakijan mukaan sellaisesta tilanteesta, jossa välitoimihakemus sisältää pelkän viittauksen pääasian kanteeseen.
- 69 Tässä tilanteessa ja asian merkityksen huomioon ottaen välitoimista päättävä tuomioistuin tiedusteli komissiolta, haluaako tämä mahdollisuuden esittää uusia kirjallisia huomautuksia sellaisesta hakijan esittämästä tiivistelmästä, joka sisältäisi ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaaditun täytäntöönpanon lykkäämisen myöntäminen on ilmeisesti perusteltua.
- 70 Komissio vastasi tähän kysymykseen, ettei se vaadi, että Poste Italianen olisi esitettävä niistä tosiseikoista ja oikeudellisista perusteista, joiden vuoksi vaaditun toimen myöntäminen on ilmeisesti perusteltua, tiivistelmää, josta se olisi voinut esittää huomautuksia, ja se väitti edelleen, ettei välitoimihakemus ole muoltaan vaatimusten mukainen.
- 71 Näin ollen välitoimista päättävän tuomioistuimen mielestä ei ole tarpeen ratkaista kysymystä siitä, onko sellainen välitoimihakemus, johon on liitetty pääasiaa koskevan kannekirjelmän teksti lähes kokonaisuudessaan ja joka sisältää lisäksi johdannon, tiivistelmän kiireellisyiden syynä olevista seikoista ja esillä

olevien intressien vertailua koskevat väitteet, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 ja 3 kohdassa määrättyjen vaatimusten mukainen.

Fumus boni juris

- 72 Hakija toistaa välitoimihakemuksessaan pääasian kanteessa esittämänsä kanneperusteet, jotka hakijan mukaan osoittavat, että *fumus boni juris* -edellytys täyttyy.
- 73 Kyseessä ovat perusteet, joissa vedotaan ensinnäkin puolustautumisoikeuksien ja hallintomenettelyn kulkua koskevien periaatteiden loukkaamiseen, toiseksi kyseessä olevien markkinoiden määrittelyä koskevaan ilmeiseen arviointivirheeseen ja perustelujen puuttumiseen, kolmanneksi määräävän markkina-aseman puuttumiseen, neljänneksi direktiivin 97/67/EY virheelliseen soveltamiseen ja tulkintaan, viidenneksi yleispalvelua koskevien perustamissopimuksen määräysten virheelliseen tulkintaan ja soveltamiseen ja kuudenneksi jäsenvaltioiden väliseen kauppaan kohdistuvien vaikutusten puuttumiseen.
- 74 Komissio ilmoitti kuulemistilaisuudessa, ettei se kiistä esitettyjen kanneperusteiden vakavuutta, mutta väitti kuitenkin samalla, etteivät ne ole perusteltuja.
- 75 On syytä todeta, että asianosaisten välillä on perustava ristiriita siitä, toimiiko hakija sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavien jakelupalvelujen markkinoilla. Tämä ristiriita johtuu varsinkin siitä seikasta, että sähköisen hybridipostin jakeluvaihe sekoittuu hakijan mukaan välttämättä kirjelähetysten jakelun kanssa, joka kuuluu Poste Italianelle varat-

tuun alueeseen ja jonka osalta hakija väittää tarjoavansa lisäpalveluja, kuten varsinkin sopimuksella taatun tiettynä päivänä toteutettavan jakelupalvelun, vaikka riidanalaisessa päätöksessä todetaankin, että ”julkisen toiminnanharjoittajan jakeluverkko ei takaa perilletoimitusta tiettynä päivänä tai tietyin aikataulun mukaisesti” (10 perustelukappale) ja että Poste Italiane ”on ilmoittanut, ettei se tällä hetkellä tarjoa sellaista jakelupalvelua, jossa taataan varmuudella toimituspäivä tai -aikataulu” (26 perustelukappale).

- 76 Tämä perustava ristiriita vaikuttaa niiden seurausten arviointiin, joita riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettujen jakelupalvelujen avaaminen kilpailulle aiheuttaa. Tämän osalta on todettava, ettei komissio ole ottanut merkityksellisiä markkinoita määrittäessään huomioon näiden palvelujen hintatasoa, vaikka tämä seikka voi osoittautua tarkoituksenmukaiseksi arvioitaessa yhtäältä tarjottavien eri palvelujen välisen korvattavuuden astetta ja toisaalta sitä riskiä, että yleispalvelun tarjoaja menettää taloudellisen elinkelpoisuutensa kannalta välttämättömät toiminnot. Tämän viimeksi mainitun kohdan osalta voidaan sanoa, että pääasiassa ratkaisun tekevän tuomioistuimen tehtävänä on selvittää viidennen kanneperusteen tutkimisen yhteydessä, onko kyseessä olevia palveluja koskevan yksinoikeuden myöntäminen Poste Italianelle tai sen säilyttäminen välttämätöntä, jotta tämä voisi täyttää hoidettavanaan olevan yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän tehtävänsä ja erityisesti jotta se voisi hyötyä tämän tehtävän hoitamisen kannalta taloudellisesti siedettävistä edellytyksistä. Yksinoikeudesta johtuvan kilpailun rajoittamisen laillisuuden arvioimiseksi on tarkasteltava erityisesti sitä, onko komissio tehnyt oikean ja perustellun päätelmän siitä, että sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyin aikataulun mukaisesti toteutettavaa jakelua koskevat postipalvelut eivät horjuta luonteensa eivätkä tarjoamisedellytystensä takia yksinoikeuden haltijan tuottaman yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän palvelun taloudellista tasapainoa, niiden arviointiperusteiden mukaisesti, jotka yhteisöjen tuomioistuin asiassa C-320/91, Corbeau, 19.5.1993 antamassaan tuomiossa (Kok. 1993, s. I-2533, Kok. Ep. XIV, s. I-223, 19 kohta) mainitsi. Tällaista tarkastelua ei voida kuitenkaan toteuttaa tämän välitoimimenettelyn yhteydessä.

- 77 Edellä sanotun perusteella ei voida katsoa, että hakijan esittämät tosiseikat ja oikeudelliset perusteet olisivat ensi näkemältä täysin perusteettomia (em. asiassa komissio v. Atlantic Container Line ym. annettu määräys, 26 kohta).

- 78 Tämä arviointi ja komission kuulemistilaisuudessa ottama kanta huomioon ottaen on syytä todeta, että Poste Italianen esittämät kanneperusteet täyttävät *fumus boni juris* -edellytyksen.

Kiireellisyys ja intressivertailu

— Asianosaisten väitteet

- 79 Hakija väittää kärsivänsä vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jos riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa ei lykätä.
- 80 Yleisohjeessa 208 määrätyt edellytykset huomioon ottaen Poste Italiane arvioi sen tulonmenetyksen, joka johtuu vetäytymisestä lähetyksen vastaanottajan kuittauksen sisältävien jakelupalvelujen varatulta alueelta, olevan 316—411 miljardia Italian liiraa (ITL) sen mukaan, toteutetaanko lähetyksen jakelu alle vai yli 24 tunnissa. Riidanalainen päätös aiheuttaa hakijan mukaan näet sen, että Poste Italianen tarjoamat perinteiset palvelut korvautuvat välittömästi tämän päätöksen kohteena olevalla uudella palvelulla, minkä avulla yksityiset toiminnanharjoittajat voivat riistää Poste Italianelta tämän ainoilta kannattavilta toimialoilta peräisin olevat tulot.
- 81 Hakija korostaa, että tulonmenetys voi jopa ylittää tuon määrän, koska on äärimmäisen vaikeaa varmistaa, että kolmannet henkilöt noudattavat tarkasti yleisohjeessa 208 vahvistettuja rajoja eivätkä käytä päinvastoin hyväkseen tätä mahdollisuutta kiertää laajalti nuo varatun alueen määrittävät yksinoikeudet.

- 82 Jos komissio olisi kuitenkin sitä mieltä, ettei riidanalaista päätöstä pidä panna täytäntöön yleisohjeessa 208 vahvistettujen edellytysten mukaisesti, Ernst & Young -yhtiön arvioiman vahingon määrä voisi olla 1 639, 1 261 tai 411 miljardia ITL vuodessa sen mukaan, onko lähetyksen jakeluaika yli 24 tuntia ilman vastaanottokuittauksia, enintään 24 tuntia ilman tällaista kuittauksia vai yli 24 tuntia tällaisen kuittauksen kanssa. Nämä summat kaksinkertaistuisivat, jos yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olevan pääasian käsittely kestää kaksi vuotta.
- 83 Hakijan mukaan tällaiset tulonmenetykset kasvattavat omalta osaltaan sitä rahoitusvajetta, joka Poste Italianelle aiheutuu yleispalvelun tarjoajana, ja joka oli varainhoitovuonna 1999 varatusta alueesta saatujen voittojen vähennyksen jälkeen lähes 2 500 miljardia ja joka arvioidaan varainhoitovuodeksi 2000 vastaavansuuruiseksi.
- 84 Tällainen vahinko on hakijan mukaan paitsi erittäin vakava myös korjaamaton.
- 85 Yhtäältä on näet hakijan mukaan niin, että yleispalvelun tarjoajalta saamatta jäävien tulojen määrä voidaan saada takaisin ainoastaan vahingonkorvauskanne avulla. Korvattavan vahingon määrää on tällaisessa tapauksessa kuitenkin ”vaikea arvioida, koska hakija ei voisi määrittää riittävän tarkasti, missä määrin todettu [tulojen] pieneneminen johtuu voimakkaammasta kilpailusta markkinoilla” tai kyseessä oleville markkinoille ominaisista epävarmuustekijöistä (asia T-65/98 R, Van den Bergh Foods v. komissio, määräys 7.7.1998, Kok. 1998, s. II-2641, 65 kohta). Kyseessä olevaa vahinkoa ei siis näytä olevan mahdollista korjata.
- 86 Toisaalta hakija väittää, että riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpano on omiaan saattamaan yrityksen toiminnan ja varsinkin Italiassa tarjottavan postin yleispalvelun toteuttamisen ahdinkoon.

- 87 Koska varatusta alueesta saatavat tulot ovat jo nyt riittämättömät yleispalvelun kustannusten rahoittamiseen, riidanalainen päätös väistämättä vaarantaa vaivalloisesti saavutetun tasapainon. Hakija väittää, että tästä on seuraavat seuraukset:
- rakenneuudistusprosessin keskeytyminen, joka johtuu siitä, että lyhyellä aikavälillä ilmenee täysin odottamattomia rahoitusvajeita, jotka ovat suuruudeltaan satoja tai tuhansia miljardeja liiroja
 - mahdottomuus jatkaa niiden toimien ja sijoitusten rahoittamista, jotka ovat omalta osaltaan parantaneet yleispalvelun laatua; varatusta alueesta saatavien tulojen myöhemmin tapahtuva vähentyminen tekee erityisesti mahdottomaksi säilyttää ja sitäkin suuremmalla syyllä kehittää palvelumuotoja ja -standardeja niillä alueilla, joilla jakelu on erityisen tappiollista, mikä johtaa ”kahtalaisen” palvelun syntymiseen
 - myöhemmin tapahtuva työllisyyden vähentyminen, joka johtuu kustannusten lisäleikkausten välttämättömyydestä, jotta voitaisiin selviytyä riidanalaisen päätöksen aiheuttamasta tulonmenetyksestä.
- 88 Intressivertailun osalta Poste Italiane korostaa intressinsä osuvan yhteen keskeisen yleisen intressin, eli postin yleispalvelun säännöllisen tarjoamisen kanssa, joka varmasti ansaitsee tulla suojatuksi yhteisön tasolla. Tämä intressi on sen mukaan tärkeämpi kuin komission intressi, joka koskee vapaan kilpailun suojelemista niiden postipalvelujen tarjonnassa, joilla sähköisesti tuotettujen kirjallisten jakelu taataan sovittuna päivänä tai sovitun aikataulun mukaisesti.

- 89 Komissiota arveluttaa aluksi sen kiireellisyyden todellisuus, johon hakija vetoaa riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämiseksi, sikäli kuin tämä lykkäyspyyntö esitettiin yli kaksi kuukautta sen jälkeen, kun päätös oli annettu Italian tasavallalle tiedoksi (ks. vastaavasti asia 28/65 R, Fonzi v. komissio, määräys 7.7.1965, Kok. 1965, s. 734, 739). Lisäksi komissio korostaa, ettei Italian tasavalta ollut esittänyt täytäntöönpanon lykkäyspyyntöä yhteisöjen tuomioistuimessa vireillä olleessa asiassa C-102/01.
- 90 Ensinnäkin komissio väittää, ettei hakija kärsi riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon johdosta mitään vahinkoa.
- 91 Nimittäin kuten hakija itsekin on komission mukaan todennut ja myöntänyt, Poste Italiane ei toimi sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aika-aulun mukaisesti toteutettavien jakelupalvelujen markkinoilla (riidanalaisen päätöksen 26 perustelukappale ja 30 perustelukappaleen ensimmäinen luetelmakohta, komission huomautusten liite I sekä välimiehakemuksen 135 ja 136 kohta). Näin ollen komission päätöksen täytäntöönpano ei johda Poste Italianen liikevaihdon pienentymiseen näillä markkinoilla, koska yhtiö ei tarjoa kyseessä olevia palveluja. Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta hakijalle aiheutuvat seuraukset ovat siis ainoastaan potentiaalisia ja välillisiä (asia T-342/00 R, Petrolessence ja SG2R v. komissio, määräys 17.1.2001, Kok. 2001, s. II-67, 48 kohta).
- 92 Vahinko, johon hakija vetoaa, eli se tulonmenetys, josta Poste Italiane mielestään kärsii sellaisen palvelun tarjoamisen osalta, jota se ei ennen riidanalaisen päätöksen antamista ole koskaan tarjonnut ja jota se ei tarjoa edelleenkään, ei ole komission mukaan tämän päätöksen täytäntöönpanon suora seuraus. Lisäksi se, että hakijan on mahdotonta saada sellaista rahoitusetua, jota sillä ei aikaisemmin ollut, ei merkitse vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa (asia C-195/90 R, komissio v. Saksa, määräys 12.7.1990, Kok. 1990, s. I-3351, 42 ja 43 kohta).

- 93 Vahinko, johon hakija vetoaa, perustuu sitä paitsi tulevien ja epävarmojen tapahtumien sattumanvaraiseen todennäköisyyteen. Vahinko ei siis ole todellinen vaan oletettu (asia T-322/94 R, Union Carbide v. komissio, määräys 2.12.1994, Kok. 1994, s. II-1159, 31 kohta). Arvioidessaan vahingon määrän olevan ”noin” 316 ja 411 miljardia ITL tai 1 639, 1 261 ja 411 miljardia ITL hakija lähtee komission mukaan liikkeelle siitä oletuksesta, että päätöksen seurauksena sähköinen hybridipostipalvelu, joka on päätöksen kohteena, korvaa Poste Italianen tarjoamat perinteiset palvelut ja että tämä tapahtuu heti. Hakija ei kuitenkaan ole komission mielestä kyennyt osoittamaan, että sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettava jakelupalvelu ja perinteiset palvelut ovat keskenään korvattavissa, vaan hakija päinvastoin myöntää, että perinteiset palvelut eivät takaa jakelua tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti, eikä hakija myöskään tue minkäänlaisella todisteella sitä oletusta, että päätöksellä on välitön korvautumisseuraus. Komission mukaan hakija sitä paitsi myöntää, ettei se rahoitusvaje, joka aiheutuisi kyseessä olevien palvelujen avaamisesta kilpailulle, ole ”ennakoitavissa”.
- 94 Sitä paitsi vaikka oletettaisiinkin, että korvautumisseuraus olisi välitön, komissio ei usko, että yksityiset toiminnanharjoittajat, joilla on noin 2 000 työntekijää ja joiden liikevaihto on joka tapauksessa alle 200 miljardia ITL, kykenisivät huolehtimaan kaikista Poste Italianen tarjoamista ”perinteisistä” palveluista, kun otetaan huomioon, että Poste Italianella oli vuonna 2000 käytettävissään 14 131 postitoimistoa ja 70 000 postilaatikkoa koko Italian alueella, 175 315 työntekijää ja sen liikevaihto on yli 5 600 miljardia ITL.
- 95 Kaiken lisäksi Poste Italiane ei komission mukaan ole ilmoittanut, mihin taloudellisiin ja tosiasiallisiin tietoihin sen ”olosuhteiden mukaan” tehdyt taloudellista vahinkoa koskevat arviot perustuvat.
- 96 Muiden vahinkojen osalta komissio katsoo, että henkilöstön vähentäminen on mahdollinen vahinko, joka aiheutuu kolmansille henkilöille eli työntekijöille, eikä tätä vahinkoa voida siis ottaa huomioon (asia T-213/97 R, Eurocoton v. neuvosto, määräys 2.10.1997, Kok. 1997, s. II-1609, 46 kohta).

- 97 Näiden seikkojen valossa komissio katsoo, että riidanalaisen päätöksen ja sen vahingon, johon hakija vetoaa, välillä ei ole todistettu olevan syy-yhteyttä.
- 98 Toiseksi komissio katsoo, ettei vahinko ole missään tapauksessa korjaamaton.
- 99 Koska vahinko on pelkästään taloudellinen, sitä ei voida pitää korjaamattomana, eikä edes vaikeasti korjattavana, koska vahingon perusteella voidaan myöhemmin maksaa taloudellista korvausta (em. asia Petrolessence ja SG2R v. komissio, määräyksen 46 kohta). Tämän osalta riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämättä jättäminen ei saata hakijaa sellaiseen tilanteeseen, joka voisi vaarantaa jopa hakijan olemassaolon tai muuttaa korjaamattomasti tämän markkinaosuuksia (saman määräyksen 47 kohta).
- 100 Lisäksi hakija voi saada vahingonkorvauskanteen avulla takaisin sen tulonmenetyksen, joka sille riidanalaisen päätöksen johdosta aiheutuu. Tässä yhteydessä komissio pitää asiaa koskevien olosuhteiden vuoksi merkityksettömänä hakijan tekemää viittausta edellä mainitussa asiassa Van den Bergh Foods vastaan komissio annettuun määräykseen sillä perusteella, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentin tässä asiassa tekemä ratkaisu perustui asian ”poikkeuksellisiin olosuhteisiin” (määräyksen 72 kohta), jotka liittyivät kaupan pidetyn tuotteen luonteeseen.
- 101 Mitä tulee niihin vahinkoihin, jotka hakijan mukaan aiheutuvat rakenneuudistusprosessin keskeytymisestä ja ”kahtalaisen” palvelun riskistä, hakija ei komission mukaan esitä mitään todistetta niiden korjaamattomuudesta. Vaikka oletettaisiin, että näiden vahinkojen osoitettaisiin olevan suora seuraus siitä rahoitusvajeesta, joka hakijan mukaan aiheutuu riidanalaisen päätöksen vuoksi tapahtuvasta markkinoiden avaamisesta, hakija ei ole komission mukaan näytänyt toteen, että nämä vahingot saattavat sen sellaiseen tilanteeseen, joka voisi vaarantaa jopa hakijan olemassaolon tai muuttaa korjaamattomasti tämän markkinaosuuksia (em. asia Petrolessence ja SG2R v. komissio, määräyksen 47 kohta).

- 102 Komissio siis katsoo, että vahingon, johon on vedottu, ei ole todistettu olevan suora seuraus päätöksestä ja että joka tapauksessa vahinko ei ole välitön, todellinen eikä korjaamaton.
- 103 Lopuksi riidanalaisen päätöksen lykkääminen hyödyttää hakijaa komission mukaan ainoastaan, mikäli Italian viranomaiset kumoavat yleisohjeen 208. Sellaiset hakijoiden tekemät välitoimihakemukset on nimittäin hylätty, joissa ei ollut näytetty toteen, että kansallisten oikeussuojakeinojen avulla ei ollut mahdollista välttää kyseessä ollutta vahinkoa (asia 310/85 R, *Deufil v. komissio*, määräys 6.2.1986, Kok. 1986, s. 537 ja asia 303/88 R, *Italia v. komissio*, määräys 17.3.1989, Kok. 1989, s. 801, julkaistu lyhennelmänä). Hakija ei ole komission mukaan kuitenkaan riitauttanut yleisohjetta 208 kansallisessa tuomioistuimessa.
- 104 Intressivertailun osalta komissio katsoo, että välitoimista päättävän tuomioistuimen tehtävänä on suorittaa kokonaisarvio, jossa otetaan huomioon paitsi asianosaisten intressit, mukaan lukien komission intressi, joka koskee perustamissopimuksen kilpailumääräysten rikkomisen välitöntä lopettamista, myös yleisempi intressi, joka koskee hyvää oikeudenhoitoa, ja kolmansien henkilöiden intressit (asia C-56/89 R, *Publishers Association v. komissio*, määräys 13.6.1989, Kok. 1989, s. I-1693, 35 kohta; yhdistetyt asiat T-24/92 R ja T-28/92 R, *Langnese-Iglo ja Schöller Lebensmittel v. komissio*, määräys 16.6.1992, Kok. 1992, s. II-1839, 28 kohta ja asia T-96/92 R, *CCE de la Société générale des grandes sources ym. v. komissio*, määräys 15.12.1992, Kok. 1992, s. II-2579, 39 kohta).
- 105 Yhteismarkkinoilla vallitsevan tehokkaan kilpailun suojelun ja kehittämisen tarve on komission mukaan tunnustettu sellaiseksi yleistä etua koskevaksi vaatimukseksi, joka ansaitsee tulla suojatuksi (em. asia *Petrolessence ja SG2R v. komissio*, määräyksen 52 kohta). Edellä olevassa asiassa riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon mahdollinen lykkääminen pitää yllä erityisen epäedullista kil-

pailutilannetta sellaisten kuluttajien kannalta, joiden on mahdotonta hyötyä tämän päätöksen kohteena olevasta uudesta palvelusta, koska lykkääminen omalta osaltaan vahvistaa nykyistä markkinarakennetta, jossa Poste Italiane käyttää väärin määräävää markkina-asemaansa. Sekin, että komissio teki päätöksensä poikkeuksellisen nopeasti, osoittaa komission pyrkimyksen palauttaa markkinoille tehokas kilpailu ja näin ollen välttämättömyyden panna päätös välittömästi täytäntöön.

- 106 Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen aiheuttaa kaiken lisäksi vahinkoa niiden yksityisten toiminnanharjoittajien markkina-asemalle, jotka ovat tehneet suuria auttamatta hukkaan meneviä alkuinvestointeja.
- 107 Lykkääminen voi komission mukaan vaikuttaa vakavasti niiden kolmansien henkilöiden oikeuksiin ja intresseihin, jotka eivät ole asianosaisia ja joita ei ole voitu kuulla; niinpä tuollainen toimi voi olla perusteltu ainoastaan, jos hakija on näyttänyt, että tuollaisen toimen puuttuessa hakija voi joutua sellaiseen tilanteeseen, joka voi vaarantaa hakijan oman olemassaolon (em. asia *Petrolessence ja SG2R v. komissio*, määräyksen 53 kohta), mitä ei komission mukaan ole näytetty toteen.
- 108 Lopuksi komissio väittää, että jos riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano todella vaarantaisi hakijan intressin, joka koskee säännöllisen postipalvelun tarjontaa, Italian viranomaiset eivät olisi osoittaneet olevansa valmiita muuttamaan kyseessä olevaa lainsäädäntöä eivätkä he olisi antaneet yleisohjetta 208.
- 109 Väliintulohakemuksen tekijät tukivat kuulemistilaisuudessa komission esittämiä perusteluja.

— Válioimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

- 110 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että válioimihakemuksen kiireellisyttä on arvioitava sen perusteella, onko asiassa tarpeen antaa väliaikainen ratkaisu, jotta välttyttäisiin siltä, että válioimia pyytäneelle asianosaiselle aiheutuu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa. Juuri tämän asianosaisen kuuluu näyttää, että se ei voi odottaa pääasiassa annettavaa päätöstä kärsimättä tuontyyppistä vahinkoa (asia T-73/98 R, Prayon-Rupel v. komissio, määräys 15.7.1998, Kok. 1998, s. II-2769, 36 kohta ja em. asiassa Kreikka v. komissio annettu määräys, 14 kohta).
- 111 Vahingon välittömyyttä ei tarvitse osoittaa ehdottoman varmasti vaan riittää, että vahinko on ennakoitavissa riittävän todennäköisesti, erityisesti silloin, kun vahingon toteutuminen riippuu yllättäen tapahtuvien tekijöiden kokonaisuudesta (em. asia komissio v. Atlantic Container Line ym., määräyksen 38 kohta ja asia T-237/99 R, BP Nederland ym. v. komissio, määräys 8.12.2000, 49 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa). hakijan on kuitenkin näytettävä toteen ne tosiasiat, joiden oletetaan olevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välittömyyden perustana (asia C-335/99 P(R), HFB ym. v. komissio, määräys 14.12.1999, Kok. 1999, s. I-8705, 67 kohta).
- 112 Aluksi on tutkittava komission esittämä vastaväite, joka perustuu siihen, että Poste Italiane ei ole nostanut kansallisessa tuomioistuimessa kannetta, jonka tarkoituksena olisi välttää sen vahingon toteutuminen, johon Poste Italiane viittaa.
- 113 Kun tätä asiaa tiedusteltiin hakijalta kuulemistilaisuudessa, tämä selitti jättäneensä riitauttamatta yleisohjeen 208 Italian hallintotuomioistuimessa siitä

syystä, että kanne, jos se otettaisiin tutkittavaksi, keskeyttäisi, ja saisi jopa katoamaan oikeusjärjestyksestä ne tässä yleisohjeessa perustetut menettelytavat, joiden tarkoituksena on mahdollistaa sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavien jakelupalvelujen tarjoaminen. Tämän seikan avulla ei olisi kuitenkaan mahdollista välttää vahinkoa, johon Poste Italiane viittaa, vaan tuo seikka vain pahentaisi vahinkoa, koska riidanalaista päätöstä sovellettaisiin silloin välittömästi. Mitä tulee mahdollisuuteen osallistua Italian valtion väitteitä tukevana väliintulijana kyseistä yleisohjetta koskevan riita-asian käsittelyyn kansallisessa tuomioistuimessa, hakija ilmoitti nimenomaisesti, että tällainen mahdollisuus on otettu huomioon.

- 114 Näihin perusteluihin vastatakseen komissio väitti, että vaikka riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa lykättäisiinkin, tällainen päätös olisi täysin tehoton, koska yleisohje 208 pysyy voimassa kunnes Italian viranomaiset peruuttavat sen.
- 115 Hakijan toimittamat selvitykset tarjoavat asianmukaiset perusteet siihen, miksi hakija ei ole riitauttanut yleisohjeen 208 laillisuutta, ja ne erottavat käsiteltävänä olevan asian niistä asioista, joiden perusteella annettiin komission vastaväitteensä tueksi mainitsemat määräykset. Italian hallintotuomioistuimen antamalla yleisohjeen 208 kumoamista koskevalla päätöksellä ei nimittäin ehkä voitaisi väistämättä välttää mainittua vahinkoa siinä mielessä, että tällainen kumoaminen aiheuttaisi sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavien jakelupalvelujen toimintaedellytysten katoamisen ja voisi mahdollisesti myötävaikuttaa kyseisen vahingon pahentumiseen.
- 116 Lisäksi se seikka, että yleisohje 208 olisi poistettava Italian oikeusjärjestyksestä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämisen täyden vaikutuksen varmistamiseksi, ei ole omiaan tekemään tästä oikeussuojakeinosta hyödytöntä. On nimittäin niin, että juuri riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä koskevaan päätökseen vetoamalla hakija voisi vaatia Italian valtiota peruuttamaan yleisohjeen 208, jonka perustelukappaleissa mainitaan sitä paitsi nimen-

omaisesti tuo päätös, ja palauttamaan, ainakin väliaikaisesti, kyseessä olevat postipalvelut varattuun alueeseen.

- 117 Esillä olevassa asiassa riidanalaisen päätöksen välitön täytäntöönpano merkitsee sitä, että eri toiminnanharjoittajat voivat tarjota Italiassa sähköisen hybridipostin tiettyinä päivinä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavia jakelupalveluja. Näiden palvelujen tarjoaminen, vaikka tämä tapahtuisikin yleisohjeessa 208 määrättyjen edellytysten mukaisesti (ks. edellä 20 kohta), johtaa hakijan mukaan tulonmenetykseen ja tekee siten mahdottomaksi huolehtia hakijan vastuulla olevan yleispalvelun tarjoamisesta.
- 118 Hakija on toimittanut useita arvioita siitä taloudellisesta vahingosta, jonka tulonmenetyksen mukaan aiheuttaa. Ainoat merkitykselliset arviot kyseisestä vahingosta ovat kuitenkin ne, jotka koskevat lähetyksen vastaanottajan kuittauksen sisältävää jakeluvaihetta. Yleisohjeessa 208 määrättyjen edellytysten tarkoituksena on nimittäin varmistaa, että jakelu todella tapahtuu, varsinkin velvoittamalla vastaanottaja kuittaamaan lähetyksen. Näin ollen on tarkasteltava sitä väitetyä vahingon määrää, jonka arvioidaan olevan 316—411 miljardia ITL.
- 119 Tämä vahinko on luonteeltaan pelkästään taloudellinen. Tällaista vahinkoa ei voida pitää, paitsi poikkeuksellisissa olosuhteissa, korjaamattomana eikä edes vaikeasti korjattavana, koska vahingon perusteella voidaan myöhemmin suorittaa taloudellista korvausta (asia C-213/91 R, Abertal ym. v. komissio, määräys 18.10.1991, Kok. 1991, s. I-5109, 24 kohta ja asia T-70/99 R, Alpharma v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-2027, 128 kohta).
- 120 Riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkääminen olisi näiden periaatteiden mukaisesti perusteltua, jos kävisi ilmi, että tällaisen toimenpiteen puuttuessa hakija joutuisi sellaiseen tilanteeseen, joka voisi vaarantaa jopa

hakijan olemassaolon (ks. varsinkin asia T-11/99 R, Van Parys ym. v. komissio, määräys 28.4.1999, Kok. 1999, s. II-1355, 62 kohta).

- 121 Sikäli kuin Poste Italiane vastaa yleispalvelun tarjoajana EY 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettusta yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvästä tehtävästä, jonka täyttäminen on keskeistä, pyydetty lykkääminen olisi perusteltua myös, jos osoitettaisiin, että sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavan jakeluvaiheen jättäminen vastualueen ulkopuolelle estäisi Poste Italianea täyttämästä sille uskottua tehtävää, kunnes pääasiassa annetaan ratkaisu. Tämä voitaisiin todistaa osoittamalla, että kyseinen yksinoikeus on tämän oikeuden haltijalle ehdottoman välttämätön yleisiin taloudellisiin tarkoituksiin liittyvän tehtävän täyttämiseksi, kun otetaan huomioon ne taloudelliset olosuhteet, joissa tällaista tehtävää on tähän asti hoidettu.
- 122 Esillä olevassa asiassa ei ole kuitenkaan näytetty toteen, että Poste Italianen saamat voitot vähenevät sen takia, että varatut palvelut korvautuvat kilpailulle avatuilla palveluilla.
- 123 Ensinnäkin ottamatta huomioon sitä riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa koskevien ja yleisohjeeseen 208 sisältyvien yksityiskohtaisten sääntöjen yhteensopivuutta perustamissopimuksen kanssa, jonka arviointi kuuluu komissiolle, tässä yleisohjeessa säädetään, että sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavien jakelupalvelujen tarjoamiseen oikeuttavia lupia voidaan myöntää ainoastaan sellaisille toiminnanharjoittajille, jotka täyttävät yleisohjeessa säädetyt kumulatiiviset edellytykset.
- 124 Kuulemistilaisuudessa väliintulijat kuitenkin täsmensivät, ilman että Poste Italiane olisi esittänyt vastaväitteitä, että toimivaltaisille kansallisille viranomaisille

ei ollut jätetty vaadittujen edellytysten takia yhtään lupahakemusta. Tästä seuraa, ettei Poste Italiane joudu tällä hetkellä kärsimään selostamastaan kilpailusta, eikä vastaavasti myöskään tulonmenetyksestä.

- 125 Riidanalaisesta päätöksestä johtuvaa varattujen palvelujen korvautumista kilpailulle avatuilla palveluilla ei ole näytetty riittävästi toteen sen arvioimiseksi, täyttyykö kiireellisyttä koskeva edellytys. Tällainen korvautuminen riippuu erityisesti, muiden arviointiperusteiden ohella, siitä hinnasta, jolla toiminnanharjoittajat tarjoavat sähköisen hybridipostin tiettynä päivänä tai tietyn aikataulun mukaisesti toteutettavia jakelupalveluja ja jonka näistä palveluista kiinnostuneet yritykset ovat halukkaita maksamaan. Välitoimista päättävän tuomioistuimen käytettävissä ei ole kuitenkaan sellaista konkreettista tietoa, jonka avulla olisi mahdollista arvioida riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämättä jättämisestä mahdollisesti aiheutuvia täsmällisiä seurauksia (asia T-143/99 R, Hortiplant v. komissio, määräys 16.7.1999, Kok. 1999, s. II-2451, 18 kohta ja asia T-144/99 R, Institut des mandataires agréés v. komissio, määräys 14.4.2000, Kok. 2000, s. II-2067, 43 kohta).
- 126 Lopuksi väitetyin vahingon laajuus riippuu useista epävarmoista tapahtumista, kuten riidanalaisessa päätöksessä tarkoitettuja sähköisen hybridipostin jakelupalveluja tarjoavien toiminnanharjoittajien lukumäärästä, kunkin toiminnanharjoittajan markkinoille pääsyn ajankohdasta sekä palvelujen kysynnän kehityksestä. Väitetyin vahingon määrää, jonka arvioidaan olevan 316—411 miljardia ITL, ei voida siis pitää riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon automaattisena seurauksena.
- 127 Näin ollen on tehtävä se päätelmä, että hakijan esittämien seikkojen avulla ei ole mahdollista osoittaa oikeudelliselta kannalta riittävän varmasti sen taloudellisen vahingon välittömyyttä, johon hakija vetoaa.

- 128 Koska taloudellisen vahingon toteutumisedellytyksiä ei ole riittävästi näytetty toteen, muiden väitettyjen vahinkojen, joiden ilmaantuminen riippuu taloudellisesta vahingosta, ei voida katsoa tulleen todistetuiksi.
- 129 Edellä esitetystä seuraa, että hakija ei ole kyennyt näyttämään toteen, että jos vaadittua toimenpidettä ei myönnetä, hakija kärsii vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.
- 130 Joka tapauksessa vaikka oletettaisiinkin, että hakija on näyttänyt riittävän varmasti kärsivänsä vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa, jos riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa ei lykätä, välitoimista päättävän tuomioistuimen tehtävänä olisi vielä verrata keskenään yhtäältä hakijan intressiä saada pyytämänsä välitoimi ja toisaalta yleistä intressiä, joka liittyy komission EY 86 artiklan 3 kohdan nojalla tekemän päätöksen täytäntöönpanoon, sen jäsenvaltion intressejä, jolle tällainen säädös on osoitettu, sekä niiden kolmansien henkilöiden intressejä, joihin riidanalaisen päätöksen mahdollinen lykkääminen suoraan vaikuttaisi (ks. tämän osalta em. asiassa CCE de la Société générale des grandes sources ym. v. komissio annettu määräys, 39 kohta; asia T-88/94 R, Société commerciale des potasses et de l'azote ja Entreprise minière et chimique v. komissio, määräys 10.5.1994, Kok. 1994, s. II-263, 44 kohta; em. asiassa Union Carbide v. komissio annettu määräys, 36 kohta ja em. asiassa Petrolessence ja SG2R v. komissio annettu määräys, 51 kohta).
- 131 Tällainen intressivertailu puoltaa riidanalaisen päätöksen pysyttämistä voimassa.
- 132 EY 16 artiklassa tosin vahvistetaan yleistä taloudellista etua koskevien palvelujen tärkeä asema Euroopan unionin yhteisten arvojen joukossa ja niiden merkitys sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden edistämisessä. Komissio on tun-

nustanut tämän aseman ja tämän merkityksen tiedonannossaan ”Yleishyödylliset palvelut Euroopassa” (EYVL 2001, C 17, s. 4).

- 133 Komissiolle annetaan kuitenkin EY 86 artiklan 3 kohdassa tehtäväksi valvoa, että jäsenvaltiot noudattavat velvoitteitaan, jotka koskevat julkisia yrityksiä taikka yrityksiä, joille jäsenvaltiot myöntävät erityisoikeuksia tai yksinoikeuksia, ja nimenomainen toimivalta puuttua tässä tarkoituksessa asiaan direktiivien tai päätösten välityksellä. Siten komissiolle myönnetään EY 86 artiklan 3 kohdassa valta todeta päätöksellä, että tietty jäsenvaltion toimenpide on ristiriidassa perustamissopimuksen määräysten kanssa, ja valta osoittaa ne toimenpiteet, jotka sen jäsenvaltion, jolle päätös on osoitettu, on toteutettava noudattaakseen yhteisön oikeuden mukaisia velvoitteitaan (yhdistetyt asiat C-48/90 ja C-66/90, Alankomaat ym. v. komissio, tuomio 12.2.1992, Kok. 1992, s. I-565, Kok. Ep. XII, s. I-13, 28 kohta ja asia T-266/97, Vlaamse Televisie Maatschappij v. komissio, tuomio 8.7.1999, Kok. 1999, s. II-2329, 34 kohta).
- 134 Lisäksi EY 86 artiklan 3 kohdan mukaisen päätöksen tekemiseen johtava menettely käynnistetään kyseessä olevaa jäsenvaltiota vastaan, ja menettelyn lopussa tehtävä päätös osoitetaan tälle jäsenvaltiolle, esillä olevassa asiassa Italian tasavallalle (riidanalaisen päätöksen 4 artikla). Välitoimista päättävältä tuomioistuimelta pyydetty toimenpide voi kuitenkin vaikuttaa vakavasti Italian tasavallan oikeuksiin ja intresseihin, koska yhtäältä se ei ole asianosainen eikä sitä siksi ole voitu kuulla ja toisaalta se ei ole pyytänyt riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä asiassa C-102/01, jonka se oli pannut yhteisöjen tuomioistuimessa vireille ennen kanteestaan luopumista (ks. edellä 33 ja 34 kohta). Näin ollen tuollainen toimenpide voisi olla perusteltu ainoastaan, jos ilmenisi, että sen puuttuessa hakija ei kykenisi täyttämään sille uskottua tehtävää. Ei ole kuitenkaan esitetty näyttöä siitä, että riidanalaisen päätöksen täytäntöönpano saattaisi hakijan tällaiseen tilanteeseen.
- 135 Koska kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty ja koska intressivertailu puoltaa riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämättä jättämistä, käsiteltävänä oleva välitoimihakemus on hylättävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

- 1) Recapitalia Consorzio Italiano delle Agenzie di Recapito Licenziatarie del Ministero delle Comunicazioni ja TNT Post Groep NV:n hakemukset saada osallistua asian T-53/01 R käsittelyyn komission vaatimuksia tukevana väliintulijoina hyväksytään.
- 2) Poste Italiane SpA:n ja komission vaatimus siitä, että asia käsitellään väli-toimimenettelyssä luottamuksellisena hyväksytään.
- 3) Väli-toimihakemus hylätään.
- 4) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 28 päivänä toukokuuta 2001.

H. Jung

kirjaaja

B. Vesterdorf

presidentti